

rheden bliver udbibet og uddybet, skal jeg hende hans Opmærksomhed paa, om man ikke alligevel kunde tage Tjylbet derfra og føre det igjennem Havnen ned til Kallebodstrand for at arbejde videre i denne Retning, og Slutningen af den høitærede Ministers Udtalelse, som det har glædet mig at høre, nemlig, at han vil tilveibringe en Plan til Kallebodstrands Uddybning, skal jeg ret indtrængende lægge ham paa Hjerte.

Udler: Den ærede Forespørger begyndte sit Foredrag med at sige, at denne Sag naturligtviis ikke kunde være saa frist for ham, som da han for et halvt Aar siden bad om Tilladelse til at stille Forespørgsel derom; men han burde have sagt, at den ikke kunde være saa frist, som da en af de andre ærede Forespørgere i 16de Sessjon 1864—65 bad om Tilladelse til at stille den samme Forespørgsel, hvilken ogsaa blev givet. Han burde ogsaa have erindret det høie Tjing om, at det Meste af, hvad han har sagt idag, har han sagt ordret under Finantslovens 2den Behandling i Sessjonen 1864—65, ordret endog med Hensyn til saadanne mindre Gjenstande, at han erindrede om, at, hvis det var den bekjendte Plan fra den bekjendte Ingenieur, man havde brugt, saa var det en Uret, at man ikke havde henviist til ham, og hvis det ikke var den Plan, burde man ikke støttet sig paa de Udtalelser, han dengang havde brugt. Jeg skal ikke søge at opvække den Gjenganger, som ikke alene har spøget i 1864—65 men; i overordentlig lang Tid, og jeg troer heller ikke, det vil kunne lykkes at bibringe Tjinget en klar Forestilling om, hvad der er teknisk muligt, teknisk rigtigt og bedst for Kjøbenhavns Udvidelse og dens materielle Fremgang, ligesom jeg er overbevist om, at det heller ikke er lykkedes det ærede Medlem i den Henseende at bibringe Tjinget nogensomhelst Klarhed; men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er udkommet en Erklæring fra Kjøbenhavns Havne-

tation jeg hovedsagelig maatte bruge, naar jeg her skulde gaae nærmere ind paa Sagen. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse lade denne Erklæring henligge i Bæseværelset, for at ærede Medlemmer der kunne gjøre sig bekjendt med den og faae Svar paa Meget af det, som den ærede Forespørger har udtalt. Der er imidlertid et Par Ting, jeg maa fremhæve, som netop ogsaa ere komne frem idag, og som jeg troer ere meget klare og lette at forstaae for ærede Medlemmer. Jeg vil holde mig til disse, ikke fordi de lettere kunne vække Sympathi mod den ærede Forespørgers Tanke, men fordi de ere klare at forstaae. Den ærede Forespørger meente, at Planen ikke var tilstrækkelig drøftet, paa Grund af de mange sørgelige Tanker, vi i sin Tid maatte have, og at derved vare vore Tanker for meget optagne, til at vi kunde skjænke Planen en saadan Estertanke, som vi burde. Det er imidlertid ganske mærkværdigt, at Havnebestyrelsens Forslag til Indenrigsministeriet var af 12te Marts 1863, Havnebestyrelsens Plan findes anmeldt i Dagbladet af 11te Juni 1863, og der var allsaa fra den Tid og indtil den 15de November 1863, da Kong Frederik den Syvende døde, et halvt Aar, hvori denne Sag kunde komme til Omtale, og endvidere er Udførelsen først skeet fire Maaneder efter Krigen. Jeg fremhæver dette, fordi jeg virkelig ikke finder, at det paa nogen Maade kan kaldes rigtigt eller fair, ja, jeg vil næsten sige, at det ikke kan kaldes anstændigt at bruge dette Argument, at man, naar en Sag, efterat have været drøftet omtrent i 7 Aar, foreligger et halvt Aar for Offentligheden, og der saa kommer en uhykelig Krig efter, som varer et halvt Aar, men Sagen først bliver paabegyndt 4 Maaneder efter, siger, at de sørgelige Tanker, vi have havt, have forhindret os i at skjænke denne Sag tilbørlig Opmærksomhed. Jeg skal tillade mig at omtale et andet af de Argumenter, som den ærede Forespørger idag har fremsat, som rigtig nok ligger udenfor denne Sag, nemlig Argumentet om Christiansholm, for at vise,